

Iubire Sfântă

Danab

Iubire Sfântă, Minunată,
Tăcută, mereu Te jertfești,
Iar pentru lumea vinovată,
Lasat-ai sus, splendori cerești,
Să vii în inimi ce te cheamă
Inimi murdare de noroi...
Șoptindu-le "să n-aveți teamă!"
Și să-Ți dai Viața pentru noi...

Iubire Sfântă... Aș vrea să fiu
Acel din vremuri vechi, hangiu,
Să Te primesc cum se cuvine,
Cu haina care-o am pe mine
Să Te îmbrac... Să-ți fiu alin...
Apoi, din cerul Tău, senin,
Miresme alese și cununi
De stele... Toate să le-adun
Și să le pun pe fruntea Ta,
Să nu mai simți povara grea,
Durerea, rana spinilor,
În foșnetul măslinilor,
Când vei urca la Golgota!

Iubire Sfântă și rănită,
De multe ori batjocorită
De oamenii cei răi, ce mor,
Că nu Te lasă-n casa lor...
Și bați la usile-ncuiate
La bojdeuci și la palate
Și-i chemi mereu pe calea Ta
Să îți cunoască Dragostea...
Să poarte-n inimă Iubirea
Și să-nțeleagă ce-i jertfirea!

Iubire Sfântă, minunată,
Mai vino iar ca altădată
În inimi ce nu au Lumină,
Și dă-le Pacea Ta, senină...
Acum în prag de sărbătoare
Când toți creștinii, cu mic cu mare,
Serbam pruncul venit de sus:
"Dar unde oare e Isus?"